

שמו של החודש הובא, מגלות בבל. מקורו במילה האכדית אבו (= "קנים"). בבבלית פירושו אש - על שם החום הכבד השורר בתקופה זו של השנה. על פי החוקרים, בחודש זה נהוג לקצור את הקנים לצרכים שונים. גם בבית המקדש היה חודש אב מסמן את סוף הזמן בו כרתו עצים לצורך המערכה שעל המזבח (בבלי, בבא בתרא קכא ע"א).

חודש אב מכונה גם "מנחם אב", מפני שנחשב לחודש הפורענות והאבלות בלוח העברי, ששיאה חורבן בית המקדש בתשעה באב. ישנה אגדה בתלמוד שאומרת שהמשיח יוולד בחודש אב ושמו יהיה מנחם. במשנה נאמר: "משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד, ו). במסורת היהודית, מזלו של החודש הוא מזל אריה. מזל זה נקשר במסורת בעם ישראל, עליו נאמר בברכת בלעם: "הו עם כלביא יקום וכארי יתנשא" - כלומר, למרות הגזרות והצרות יקום העם מן החורבן ויצעד לגאולה. לפי מסורת אחת, בחודש אב נברא העולם.

חום ואהבה בלי תנאים ובלי סייגים
הדבר הראשון והחשוב מכל זה נתינת והענקת חום ואהבה. אם בקשר שבין איש ואישה נושא זה קריטי, אז לגבי הילדים זה ממש פיקוח נפש. כשילד מרגיש שלא אוהבים אותו והוא לא שומע מספיק מהוריו כמה הוא מקסים ונפלא הוא פשוט קמל מבחינה רגשית. תפקידנו לשדר לילד שלא משנה מה קורה ולא משנה כיצד הוא התנהג בגן/בבית הספר אנחנו אוהבים אותו! כמו שלא ייתכן שנאמר לו שאם הוא לא היה ילד טוב הוא לא יקבל לאכול, שהרי אם הוא לא יאכל הוא ימות, כך ממש, אם הוא לא יקבל אהבה הוא גם ימות! הוא ימות מבחינה נפשית. האהבה וביטוייה הם לפני החינוך והם התנאי להצלחתו של כל חינוך שהוא. בגרות הורית פרושה להבין שהילדים הם העיקר האמיתי. ילד לא צריך פינוק משחית בדמות מתנות נוצצות או טיולים. יש הורים שבמקום אהבה וקשב קונים לילד מתנות כדי להשיג מעט שקט ולהרגיע את המצפון.

שנה שבע עשרה - עלון מס' 874
@ ר"ח מנחם אב יחול בע"ה ביום שני הבעל"ט. יחדשנו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות וישועות ונחמות, אמן.
@ ביום שישי פטירת ר' יצחק לוריא אשכנזי (האר"י) זע"יא.

פרשיות מטות-מסעי

חזק חזק וזתהזק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד" כל מוצ"ש ב- 21:30

מפטירין: "שמעו דבר" (ירמיה ב')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטר

כל הורג נפש - ר"ת כהן. רמז למה שאמרו המפרשים הטעם שאסר הכתוב לכהן גדול לשאת אלמנה, משום שכהן גדול יודע שם המפורש ובידו להעניש לבני אדם, על ידי שם המפורש. וחשש הכתוב פן אולי יתן עינו באשת חברו ויהרוג בעלה כדי שישאנה. לכן אסר עליו הכתוב אלמנה.

"ויאמרו בני גד ובני ראובן אל משה" (ל"ב כ"ה)
לפי שקדמו בני גד ובני ראובן בנחלתם ח' שנים לעשרת השבטים, דהיינו מקצת שנה קודם פטירת משה רבנו וז' שנים של כיבוש יהושע, לכן גלו ח' שנים קודם עשרת השבטים. זהו שרמז שלמה המלך: נחלה מבוהלת בראשונה ואחריתה לא תבורך (משלי כ') מבוחלת - בח' כתיב. (נהר שלום)

"עד מות הכהן הגדול" (ל"ה כ"ה)
לפיכך אמותיהם של כהנים מספקות להם מים ומזון כדי שלא יתפלל על בניהם שימותו (מכות י"א). ולמה לו יפרנסום הכהנים בעצמם? כדי שלא יגלו לערי מקלט גם עניים שלא הרגו - למען תסופק להם שם פרנסתם. אבל כשהאמהות מספקות את המזון, יחששו העניים שמא תמותנה האמהות הזקנות וישארו בלי לחם. (מעייני החכמה - פניני תורה)

"ויבואו בני גד ובני ראובן" (לב, ב)
מדוע הקדימה התורה את גד לראובן? כי הם (בני גד) נתנו העצה הזאת והם היו המדברים תחילה למשה בנחלה הזאת והם היו גיבורים יותר מבני ראובן, כמו שנאמר בהם 'וטרף זרוע אף קדקוד', ולפיכך לא היו יראים לשבת לבד בארץ הזאת מפני יושבי הארץ". יש בכור בגיל ויש בכור בחשיבות.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

פְּלו עֵינֵיהֶם = צִפוּ בְּחֶסֶר סִבְלָנוּת עַד שֶׁתֵּאֲכָזְבוּ.

דוגמה: פְּלו עֵינֵיהֶם שֶׁל הַקּוֹרְאִים הַמְסוּרִים שֶׁל הַעֲלוֹן "אֲבִרְהָם יָגֵל" לְאַחֵר שֶׁלָּא הוֹדֵפֵס הַעֲלוֹן.

מקור: וּפְרָאִים עֲמָדוּ עַל-שָׁפָיִם, שְׁאָפוּ רוּחַ פְּתָנִים, פְּלו עֵינֵיהֶם כִּי-אֵין עֹשֶׂב [נִרְמָהוּ יָד ו']. (ניבונכו)

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידושי":
<http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מלך יידי הַפְּרָשִׁיָּה: פְּרָשִׁיָּה מְטוּת:
← פרשת נדרים.
← מלחמת בני ישראל במדיינים.
← בקשתם של בני ראובן ובני גד.
פרשת מסעי:
← רשימת התחנות שחנו בהן ישראל.
← הוראות על חילוק הארץ.
← רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.
← ערי המקלט ותפקידם.

"כל נדר וכל שבועה אסר כלעזות נפש" (לי י"ד)
יש לרמוז מה שידוע שעוון נדרים גורם רעה לנודר. וכן יעקב אבינו, בעוון שעייב נדרו קרה לו עניין דינה. והרמז: "כל נדר וכל שבועה אסר" - גורם לענות נפש - צרות ועינויים לנודר אם יעב נדרו. וצריך: אישה יקימנו-מיד, ולא יעכבנו.

"נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים" (ל"א ב')
הנקמה שהיית רוצה להנקם מישראל על עוון בנות מואב ועבודת פעור, ועכשיו שב אפי מהם, נקום אותה מאת המדיינים, על דרך שעושים הגבורים, שאם שלף חרבו מתערה להרוג אדם ונמלט מידו, הורג בה אפילו איזה בעל חיים ואינו מחזירה לתערה ריקם. (נהר שלום)

"זאת חקת התורה..." אך את ההב"ה (ל"א כ"א-כ"ב)
זאת חוקת התורה - אפשר לקיים בלי קשיים מיוחדים. אבל אך את הזהב ואת הכסף - כל אך מיעוט הוא - קשה לקיים מצווה שיש בה הפסד ממון. (ספר החיים - פניני תורה)

"ויסעו מחרדה ויחזו במקלהות" (ל"ג כ"ה)
אמרו חז"ל (ברכות נ"ד): ארבעה צריכים להודות: חולה, חבוש, הולכי מדבר, יורדי הים. זהו שנאמר: ויסעו מחרדה - נוטריקון: חבוש, רעה (רמז לחולה שנקרא שכיב מרע), דרך-רמז להולכי מדבר, הים. ארבעת אלו כשנסעו וניצולו מן הסכנה יחנו במקלהות-להודות לשמו יתברך בתוך קהל ועדה ולברך הגומל. ור"ת וס"ת של ויחנו במקלהות-בגימטריא: תודה (עם הכולל). (מדרשו של שם)

"כמו לא יחלל דברו" (רש"י). רבי ישראל המגיד מקוונץ היה אומר: גם סתם דברים, שיחות חולין, ואפילו דברים בטלים - אל תחלל.
הסירו ממשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירור, יש לטלטל ע"י קטן.

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"	רפואה שלימה כחנה דויד בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות עם עס בעלה משה	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם
---	--	---	---	---	---	---	---

פרכה והלכה לאברהם ומיטרה הקקיאן שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	פרכה והלכה לריות ומירב מוסאי שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירורו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם
---	---	---	---	---	---	---	---

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל באבאי באבאי בן מורוויי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת	רפואה שלימה והחלמה מהירה אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דויד בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלומדה בת מרים מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לדיה הרוני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג"ה מנב"ת ריה סינדיני בת חוה מנב"ת	רפואה שלימה והחלמה מהירה הרב ישעיהו מהצוי ז"ל בן יוסף הי"ו לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתי"ה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דתן בן רבקה ז"ל סולימן ישעיה בן מורוויי ז"ל אילנה גולברי בת טורן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וחליכה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו	רפואה שלימה והחלמה מהירה מנשה אגדי בן טובה וראובן ז"ל נחמיה יום-טוב בן טאוס ושולם אסתר ממן בת פרחת ז"ל רבקה ישראל בת ברוך ז"ל אמיל גרינברג בן דינה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר ארימתי בת נרגיס ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו
---	---	--	--

דיני תשעת ימי חודש אב

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורביה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכניס לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנות בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, יש להתיר שיעשו בצינעא ככל האפשר, וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ"ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג בעיר הקודש ירושלים ת"ו, שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח וקפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת מטות מסעי: מפטירין ירמיה ב'

הפטרה שניה מתוך תלתא דפורענותא.

את הימים שבין י"ז בתמוז לתשעה באב אנו נוהגים לכנות "ימי בין המצרים" על פי הכתוב במגילת איכה: "כל רודפיה השיגוה בין המצרים". בי"ז בתמוז שבר משה את הלוחות לאחר מעשה העגל ובעת חורבן בית שני הובקעה העיר, עד תשעה באב ששרפו את בית מקדשנו. התוספות במסכת מגילה דף ל"א מביאים בשם הפסיקתא שאנו נוהגים לומר ג' דפורענותא קודם תשעה באב, ואחרי תשעה באב "שבע דנחמתא", ותרתי דתיובתא. שנינו בפסיקתא: מפרשת בראשית עד י"ז בתמוז מפטירין בעניין הדומה לפרשה. ומשם ואילך - הכל לפי הזמן ולפי המאורע". כלומר עד ל"ז בתמוז היה עלינו לחפש קשר בין הפטרת השבוע לבין הפרשה. תוכן ההפטרה היה מקביל לתוכן הפרשה. מכאן ואילך קשורות ההפטרות אל לוח השנה ולאז דווקא אל פרשת השבוע. ההפטרות שבשבתות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב, עוסקות בפורענות. ולאחר תשעה באב "שבע דנחמתא" הפטרות של נחמה. ו"תרתי דתיובתא" שתי הפטרות שנושאן תשובה, הקשורות לראש השנה ויום הכיפורים. בשבת הקודמת קראנו את נבואתו הראשונה של ירמיהו הנביא על החורבן. השבת אנו שבים וקוראים מתוך נבואת ירמיהו: "שמעו דבר ה' בית יעקב וכל משפחות בית ישראל".

הקריאה בהפטרות התוכחה והפורענות באות להזכירנו על מה חרבה הארץ. ירמיה מנבא את חורבן בית המקדש, וגם חורבנות רבים שבאו בעקבותיו. ומלמד אותנו בתוכחתו כי הבית חרב בעוונותינו, והאבל על היותו עדיין בשיממונו צריך להיות מלווה בתשובה. תוכחותיו של ירמיה אינן רק לבני דורו הן מופנות גם אלינו. כפי שנקרא בהפטרה: "לכן עוד אריב אתכם נאום ה', ואת בני בניכם אריב". ללמדנו, שמאז ועד היום אנו בגלות. הנביא קובל על כך שעם ישראל הוא עם כפוי טובה. הוא מתרחק מעל ה' והולך אחר ההבל ואינו זוכר את חסדי ה' "המעלה אותנו מארץ מצרים, המוליד אותנו במדבר בארץ ערבה ושוחה". "כל דור שלא נבנה הבית בימיו, כאילו חרב בימיו". ועם ישראל ממשיך להתאבל על חורבן הבית עד שישמע ה' לתפילתנו: "היטיבה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים". חכמינו קובעי ההפטרות לא רצו לסיים במילים קשות ולפיכך אנו מוסיפים פסוקים מתחילת פרק ד' בירמיה, פסוקי תשובה ונחמה. "אם תשוב ישראל נאום ה' אלי תשוב" כשתחזרו בתשובה אקבל אתכם ברצון. ובהמשך "והתברכו בו גויים ובו יתהללו". פרוש: "המהלל עצמו (הגוי) יאמר הנה אני מוצלח כישראל" (מצודת דוד). (בברכת השם ג.פ.פ.)

להרבות זכויות

לכבוד המדור החשוב והמיוחד! אני מרגישה חובה לספר את הסיפור שאירע עימי באופן אישי, אם כי איני יודעת מהיכן להתחיל...

אני מתגוררת באחת הערים החרדיות

הפורחות ומשגשגות במרכז הארץ. עיר עם משפחות ברוכות ילדים, כ"י, ואנו מאוד מרוצים, ב"ה. באופן כללי כולנו מאוד עסוקות וטרודות בעבודות היומיום ובמלאכות הבית בלע"ה, כך שאין רגע דל, אך מתי שאפשר אני יוצאת עם הילדים בשעות אחה"צ לגינות המשחקים שהתברכנו בהן בשפע בעיר.

לסיפור שלי יש שני חלקים. חלקו הראשון נוגע לשכנה המתגוררת אצלי בבנין המתמודדת עם קשיים שונים, והתחושה שלי שמשום מה אני נאלצת לספוג את המרירות והקושי השונים והיא מקפידה עליי שאיני מספיק בקשר איתה.

כולם יודעים ומבינים שעם כל מטלות היום לא שייך לנהל מערכת קשרים מורכבת מדי ובפרט כאשר איני מעוניינת בזה, אבל היא נורא הקפידה עליי על כך. באחת הפעמים חשתי שאיני מסוגלת והסברתי לה בשיחה טלפונית שאני מאוד עסוקה בעבודה ובבית ואיני יכולה להיות יותר מידי בקשר. למרות זאת היא בחרה להיפגע ובמשך חודשיים בכל עת שחלפה על פניי התעלמה במכוון ואף לא אמרה שלום.

חשתי בכעסה הגדול, על לא עוול בכפי, והלכתי לשאול בעצת רב, מה עליי לעשות, האם אני צריכה ללכת אליה, או להתעלם. הרב השיב, כי מאוד חשוב לתת לה הרגשה שאני חברה שלה.

כאן אני מגיעה לחלק השני של הסיפור שלי, שהוא נוגע למשפחה הקרובה אצלנו. אח של גיסי חלה בדלקת ראות רגילה ואושפז בביה"ח. באופן בלתי מוסבר מצבו הידרדר באופן מבהיל, עד שהרופאים נאלצו להרדים ולהנשים אותו. הזעיקו למיטתו את טובי הרופאים שבחנו את כל האפשרויות וניסו את כל הדברים והם אמרו שלא נתקלו במצב כזה. הם אפילו לא ידעו לאבחן את מצבו הקשה. עד כדי כך, שהם נאלצו לומר למשפחה, כי לא נותר דבר מה לעשות, רק להתפלל.

בכל אותו זמן, אשתו חשה כי העולם 'נפל' עליה. היא נאלצה פתאום להתמודד עם מצב קשה מאוד, כשבעלה שוכב מורדם ומונשם בסכנת חיים, והיא לבד. אימה נפטרה חודש קודם לכן ממחלה, היא טיפלה לבדה בשלושת ילדיה ובמקביל לא משה ממיטת בעלה שמצבו הרפואי הלך והידרדר לנגד עיניה. הילדים הקטנים לא הבינו לאן אבא נעלם פתאום, ובחלוף כמה ימים ושבועות שאלו אם הוא חי, וכשדמעות בעיניה ניסתה האם הצעירה לחזק את ילדיה ואת עצמה, ואמרה להם שהוא חולה וזקוקים להרבה תפילות ורחמי שמים.

גם אנו, כל בני המשפחה, התגייסנו יומם ולילה לתפילות וקבלות חיזוקים, בכל מקום פרסמו את

שם החולה שיעתירו עבורו, אך מצבו הלך והידרדר, מערכות הגוף קרסו ולא היה כל הסבר רפואי. כל המשפחה הייתה שבורה, המצב היה בלתי נתפס.

החלטתי לעשות מעשה.

הייתי לבד עם עצמי בביתי, פניתי בדמעות לבורא עולם ואמרתי בקול: "אני הולכת לעשות מעשה של שבירת המידות, על אף שלא פגעתי בה מעולם, לרפואתו השלמה".

עליתי לביתה, ובתהליך ארוך של ארבע שעות השפלתי את עצמי באופן שקשה לי לתאר, כאשר אני מסובבת את כל המצב לחלוטין ומסבירה לשכנה שהכל נובע מבעיות שיש לי ושגם המשפחה שלי מתמודדת עם הבעיות הללו, ושאיני 'אנוכית' ולא בסדר, וארץ לי כמה שעות להסביר לה עד כמה הבעיה היא בי וחלילה לא בה. ממש הורדתי את עצמי למצב שאני תחתיה, ואני בעייתית ואף זקוקה לעזרתה. היה זה מאמץ נפשי, חשתי מותשת, אך יחד עם זאת אושר עילאי על ההקרבה האמיתית שאני עושה לרפואתו השלמה של בן משפחתנו ששכב כאבן ללא הופכין בביה"ח, למען אשתו וילדיו הזאטוטים שפחדו לאבד את אבא שלהם היקר והאהוב.

לאחר ארבע שעות ארוכות מאוד, יצאתי מביתה ודמעות בעיניי. הרגשתי שעשיתי את הדבר הנכון והכנעתי את היצר.

למחרת התקשרה אליי גיסי וסיפרה לי שאף אחד לא יודע מה בדיוק אירע, אך בשעות הבוקר - בדיוק באותן שעות בהן שהיתי אצל השכנה - אחיה החל לפתע לנשום בכוחות עצמו. כל הרופאים הוזעקו למיטתו, לא הבינו מה קרה. באורח פלאים המצב הלך והשתפר מרגע לרגע, באופן בלתי ייאמן. ניתקו אותו ממכונת ההנשמה, הוא החל פתאום לקום וללכת ואף ביקש להשתחרר לביתו. הרופא ההמום הודיע שהוא לא משחררו עד שהוא לא רואה בעיניו כיצד הוא עולה במדרגות. למרבה הפלא, הוא עזב את ההליכון ועלה שלוש קומות לבד. הרופאים הוכו בתדהמה, לא היה להם שום הסבר למה שמתרחש לנגד עיניהם. כעבור זמן קצר בלבד הוא שב לביתו, בריא ושלם, ב"ה, לאשתו שכה חיכתה לו ולילדיו הקטנים שקיבלו אבא במתנה!

בשבת האחרונה הם כבר אירחו את משפחתו של אחי בביתם.

כאשר שמעתי על הנס הגדול, ירדו לי דמעות, הרגשתי עד כמה איכפת להקב"ה על כל צער שנגרם לאדם, בכל מצב בו הוא נמצא, ועל אף שלא נעשתה כל פגיעה. הכח העצום של שבירת המידות וההחלטה לשמח את השכנה, למרות שבכל פעם שאנו נפגשות היא מציעה לי כעת עזרה, ושולחת אותי להנחיות שונות לטפל ב"בעיות" שלי, עוררו זכויות רבות בשמים, ואני שמחה שזכויות כאלו גדולות התגלגלו על ידי.